

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. april 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0809
Dok.: RAJ40889

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 391 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. februar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 391 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”I artiklen ”politiet opmuntrer terrormistænkte til at emigrere”, der blev bragt i Information den 30. januar 2009 fremgår det, at grundlaget for den administrative udvisning er, at en person i den pågældendes bekendtskabskreds er under mistanke for at have forsøgt at hverve ”hellige krigere” til Irak. Ministeren bedes på det helt generelle plan redegøre for, hvilken bestemmelse i straffeloven en sådan sag i givet fald ville falde ind under, herunder om det ville være tilstrækkeligt for at blive dømt ved en domstol, at en person i ens bekendtskabskreds er mistænkt for at forsøge at overtræde straffelovens forbud mod at hverve til terrorisme.”

Svar:

Jeg finder af principielle grunde ikke at burde udtale mig om den konkrete sag, som er omtalt i spørgsmålet.

Justitsministeriet kan imidlertid mere generelt oplyse, at efter udlændingelovens § 25 kan en udlænding udvises, hvis 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Til brug for behandlingen af en sag efter denne lov vurderer ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af en indstilling fra justitsministeren, om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, og denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen af sagen, jf. udlændingelovens § 45 b, stk. 1.

En sag om administrativ udvisning af en udlænding behandles således efter udlændingeloven og ikke efter straffeloven, og en beslutning om administrativ udvisning er således ikke en strafferetlig sanktion.

Efter straffelovens § 114 c, stk. 1, straffes med fængsel indtil 10 år den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 (terrorhandling) eller § 114 a (terrorlignende handling) eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter. Under særlig skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 16 år. Som særlig skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af systematisk eller organiseret karakter.

Desuden straffes med fængsel indtil 6 år den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 b eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter, jf. straffelovens § 114 c, stk. 2. På tilsvarende måde straffes den, som lader sig hverve til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, jf. straffelovens § 114 c, stk. 3.

Ifølge forarbejderne sigtes ved hvervning til handlinger, hvorved en anden person engageres, rekrutteres eller hyres til et bestemt formål. Hvervning kræver ikke nødvendigvis et kontraktsforhold mellem den, der hverves, og f.eks. den organisation, der hverves til. Hvervning er en form for mellemmandsvirksomhed. Hvervning kan ske på forskellige måder, f.eks. ved personlig henvendelse. Forbindelsen kan også etableres ved hverveannoncer, hvervekampagner eller lignende udsendt f.eks. via internettet, hvorved den hvervede opnår kontakt til den gruppe eller sammenslutning, der hverves til. Der henvises til Folketingstidende 2005-2006, Tillæg A, s. 7223.